

Det vesentlige for Miljøpartiet de grønne er opprøret mot veksttvangen.

De grønne – en politisk analyse

Onsdag 26. juni fikk Miljøpartiet De Grønne et flott oppslag i Adressa. Naturlig nok, for mye tyder på at vi blir det første nye partiet på 40 år som etablerer oss på Stortinget.

En liten formulering i Adressas kommentar kan ikke få stå uimotsagt: at partiets program «ligger tungt til venstre». Den går nok ikke, i møtet med alle oss tidligere Høyre-politikere som har inntatt framtrepende posisjoner i MDG.

Som forsker med norsk sosialdemokrati og nyliberalisme som spesialfelt, kan jeg med fasthet si at partiet preges av litt rødt, litt blått og mye grønt. Vår bunnlinje er ikke sosialisme, heller ikke liberalisme, men det å skape et samfunn som spiller på lag med økologien og miljøet.

Ser vi gjennom programmet, handler «Vårt felles livsgrunnlag» om klimaendringer, forsuring av havet, presset mot våre økosystemer – og; hvordan dette kan møtes med fornybar energi, giftfrie miljø, bærekraftig samferdsel, landbruk og sjøbruk. Kapitlet «Grønn økonomi» utdyper perspektivet, ved å vise muligheten for bedre samspill mellom sirkulasjonen i økonomien og naturens kretsløp.

Leser vi langsomt her, finner vi både radikal vilje til omfordeling, og liberal tro på en økonomi som fungerer neden-

fra-og-opp. Dette utdypes i «Stat og borgere», som viser hvordan politisk styring i miljøets tjeneste, må balanseres mot folkelig engasjement og styrking av sivilsamfunnet. I «Hverdagsliv» konkretiseres dette gjennom by/land-tematikk, skole, helse, omsorg, kulturliv og frivillig arbeid. Til sammen en skisse av et økologisk balansert samfunn med livskvalitet som sentral verdi.

Med forskerblick finner jeg et program i balanse mellom: global tenkning, nasjonal politikk og lokalt engasjement, sterk solidaritets- og utjevningstilvilje, motkulturelt, tidvis verdikonservativt fokus på livskvalitet og nære verdier, liberal tro på menneskets og sivilsamfunnets potensial, forankring i vitenskap og ny teknologi, men samtidig ikke-materialistisk vilje til å sikre miljøet gjennom endret livsform og mindre sløsing.

Tilsammen gir dette en egenartet stemme til norsk politikk, i balansen mellom økologiske verdier og kunnskapsoptimisme, mellom både radikale, liberale og verdikonservative tanker, mellom styringsvilje og tro på kraften i samfunnslivet. Det har like mange koblingspunkt til Venstre og Krf som til SV og Rødt. Det vesentlige er opprøret mot veksttvangen, en grønn kritikk rettet mot oljepartiene Ap, Frp og Høyre.

Tilsammen gir dette en egenartet stemme til norsk politikk, ...

Innlegg

SVEIN HAMMER
Forsker og stortingskandidat, Sør-Trøndelag MDG